

רע"פ 8654/14 - מיכאל בחתה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8654/14

כבוד השופט ח' מלצר
מיכאל בחתה

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן) מתאריך
18.11.2014 ב-עפ"ת 23525-10-14

בעצמו

המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן) ב-עפ"ת 23525-10-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופטת מ' קסלסי) ב-פ"ל 2572-12-13.

2. לצד בקשת רשות הערעור הוגשה בקשה למינוי סניגור, אשר לא מצאתי להיעתר לה, בנסיבות.

עוד אוסיף, כי הוריתי למשיבה להגיב לבקשת רשות הערעור ועיכבתי את עונש המאסר שהושת על המבקש עד להחלטה אחרת.

להלן אפרט בקצרה את הנתונים הדרושים להכרעה במכלול.

רקע עובדתי

3. בית המשפט לתעבורה בירושלים הנכבד הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, בעבירות הבאות: נהיגה בשכרות מכוח סירובו להיבדק (עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב(א), 64(ד) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה)), נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה), נהיגה ללא רישיון תקף (עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה), נהיגה ללא ביטוח חובה בתוקף (עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970), נהיגה ברשלנות (עבירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה), וגרם נזק (עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961).

4. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 08.12.2013, סמוך לשעה 00:30, המבקש נהג ברכבו בעיר ירושלים, בניגוד לכיוון התנועה, כשהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה. באותה עת, נהג אדם אחר עם כיוון התנועה, ובניגוד לכיוון נסיעת המבקש. הנהג האחר סימן למבקש שייסע אחורנית על מנת לאפשר לו מעבר בבטחה, והמבקש נהג רכבו אחורנית, ושוב קדימה מספר פעמים עד שנעצר. האחר החל בנסיעה איטית על מנת לעבור. אז, המבקש החל בנסיעה קדימה, ותוך כדי כך פגע עם רכבו האחר, ושני הרכבים ניזוקו. המבקש סירב למסור פרטיו לאחר, חזר לרכבו, והחל בנסיעה אחורה ואז פגע בפח זבל. לאחר הפגיעה, המבקש החל בנסיעה קדימה כשהוא שוב מתקדם נגד כיוון התנועה. המבקש נעצר בחנייה סמוך לרחוב בר-יוחאי 8, לביקורת שגרתית לצורך אכיפה של עבירת נהיגה בשכרות, אך סירב להיבדק.

5. בית המשפט לתעבורה ביקש, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש - חוות דעת מהממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה) כדי לבחון את התאמתו של המבקש לריצוי עונש מאסר שיושת עליו בדרך של עבודות שירות.

6. לאחר שנתקבלה חוות דעתו של הממונה - בית המשפט לתעבורה הנכבד השית על המבקש, את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים והפעלת עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים, כאשר העונש ירצה במצטבר, כך שהמבקש ירצה 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; פסילת רישיון נהיגה למשך שש שנים, 8 שנות פסילה על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך שלוש שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה או בשכרות או תחת השפעת אלכוהול או סמים; 15 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך שלוש שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה או בשכרות או תחת השפעת אלכוהול או סמים, וקנס בסך של 1,000 ש"ח.

7. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש. המשיבה ערערה על מנגד על קולת העונש שהושת על המבקש, וטענה כי מדובר בעונש שאינו משקף את חומרת העבירות בהן הורשע המבקש ואת עברו הפלילי.

8. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את שני הערעורים, וזאת על אף שקבע כי, לכאורה, מדובר בעונש מקל, שאין בו משום מיצוי הדין עם המבקש. עוד ציין בית המשפט המחוזי הנכבד כי לא היה מקום מלכתחילה לבקש חוות דעת מאת הממונה, לאחר שנמסר לבית המשפט לתעבורה הנכבד, במועד שמיעת הטענות לעונש, כי נגד המבקש תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים. יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי הנכבד לא ראה לנכון, כאמור, להתערב בעונש שהושת על המבקש.

מכאן הבקשה למתן רשות הערעור שבפני.

טענות הצדדים

9. בבקשתו חוזר המבקש על טענותיו, כפי שנטענו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, תוך הדגשת שתי טענות עיקריות:

ראשית, לגישתו היה מקום להקל בעונשו נוכח העובדה שהתבקשה בעניינו חוות דעת מממונה, וזאת בשים לב לציפייה שנוצרה אצלו - לקבלת עונש מופחת.

שנית, לגירסת המבקש הליך השיקום אותו הוא עבר, כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, צריך אף הוא להוביל להקלה בעונשו.

10. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שהבקשה נסובה, כל כולה, סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לשיטתה של המשיבה, ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון דא.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה לבקשה הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. אנמק הדברים להלן.

12. הבקשה אינה עונה על הקריטריונים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה למתן רשות ערעור. היא איננה מעוררת שאלה משפטיות כבדות משקל, או רחבת היקף, אשר חורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לה. כמו-כן לא ניכר חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק אשר נגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015) (להלן: עניינעליה)).

מעבר לכך – הבקשה שלפני עניינה בחומרת העונש, אשר הושת על המבקש. בהקשר זה, נקבע, כי לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (עניין עליה; רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009); רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014)). בענייננו, העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו (ראו למשל: רע"פ 1044/16 עלאל נ' מדינת ישראל (09.02.2016)).

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה שלפני.

13. זאת ועוד – אינני רואה עילה למתן רשות ערעור גם בטענתו של המבקש בדבר הציפיה שנוצרה אצלו כתוצאה מהפניית עניינו לממונה. סוגיה זו כבר נדונה בפסיקתו של בית משפט זה, ונקבע כי אין בהפניה שכזו כדי להגביל את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם (ראו: ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.4.2009)). יתר על כן נפסק כבר בעבר כי השתת עונש מאסר בפועל על נאשם, לאחר קבלת חוות דעת חיובית מטעם הממונה – איננה מצדיקה, כעניין שבשגרה, מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: רע"פ 4202/14 אסמאעיל נ' מדינת ישראל (16.6.2014); רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל, בפסקה כח (13.8.2014)).

14. למעלה מן הצורך, אוסיף ואציין כי גם לגופם של דברים דינה של הבקשה – להידחות. המבקש סומך ידיו על ההליך השיקומי שעבר, אך כפי שציינתי בעניין עליה: "על אף חשיבותו של האינטרס השיקומי של הנאשם, מדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה" (שם, בעמ' 5). בהקשר זה מקובלת עלי גם קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה בית המשפט לתעבורה לא מיצה עמו את מלוא חומר הדין – בשים לב לתסקיר החיובי שהוגש בעניינו של המבקש ובהתחשב בהליך השיקום אותו עבר.

15. נוכח כל האמור לעיל, דעתי היא כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך – בקשת רשות הערעור נדחית.

16. עיכוב ביצוע העונש עליו הוריתי בהחלטתי – מבוטל איפוא. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו – בתאריך 2.3.2016 עד לשעה 10:00, בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, א' באדר א' התשע"ו (10.2.2016).

ש ו פ ט

